

LANGAS

Pavasariniai spinduliai jau šildo mūsų gyvenimą, jau saulė kviečia rytą pasveikinti šypsniu... Širdyse tylus laukimas skleidžiasi lyg žiedas, o mintys jau tenai – už atlapotų durų... Tiek nedaug beliko iki mokslo metų pabaigos! Tačiau dar ne vasara, dar atsikvėpti negali... Gali tik apmąstyti prabėgusį laiką, įvertinti savo darbą, pasidžiaugti sėkmėmis, laimėjimais ir laukti...

Tarptautinė MMB mugė Rygoje

Tikriausiai prisimenate, kaip grupelė mokinių rudenį jums pristatė savo įkurtą bendrovę ir jos būsimą veiklą. Modelinu dekoruoti stalo įrankiai – dabar jau ne naujiena. Manau, kiekvienas matėte ar girdėjote, o gal net ir įsigijote šių mūsų mokykloje pardavinėjamų MMB gaminių. Taigi, veikla vyksta.

Gražiškių gimnazijos mokinių bendrovė "TermoLiux" jau dalyvavo keliose mugėse, tačiau pati svarbiausia – tai balandžio 9-11 dienomis Latvijos sostinėje Rygoje vykusio tarptautinė mugė, kurioje dalyvavo apie 450 mokinių iš 10 Europos valstybių. Atstovauti Lietuvai išvykome ir mes, gražiškiai: Rasa Valaitytė (IIa kl.) - bendrovės

prezidentė, Reda Brazaitytė (I kl.) - finansų viceprezidentė ir veiklai vadovaujanti mokytoja Edita Miglinienė.

Pirmąją dieną, vos tik atvykus į viešbutį ir pasidėjus daiktus, mokiniai ir mokytojai buvo pakviesti į ekskursiją po Rygą. Mokiniai buvo padalinti į grupes ir keliaudami turėjo atlikti tam tikras užduotis. Mokytojams buvo organizuota atskira ekskursija. Vakara ir laisvą laiką visi praleidome viešbučiuose.

Antroji diena prasidėjo anksti. Pasiėmę savo pasiruoštus papuošimus, plakatus ir gaminius ėjome į *Riga Plazza* - vieną iš didžiausių Rygos prekybos centrų. Ten praleidome visą dieną: pardavinėjome savo gaminius, ėjome į didžiulę kino salę, kur buvo vedamas renginys ir rodomos mokyklų sukurtos reklamos apie gaminamus produktus. Po reklamų pristatymų komisija apžiūrėjo grupių prekystalius ir uždavinėjo dalyviams klausimus (baimės buvo tikrai daug :D). Pasibaigus renginiui, grįžome į viešbutį, kur pradėjome ruošti apdovanojimų ceremonijai ir trenksmingam šokių vakarui. Nors jokio apdovanojimo nepelnėme, tačiau nuotaiką pakėlė vakarėlį koncertavusi Latvijai atstovauti Eurovizijoje besiruošianti grupė *PeR*. Buvo smagu!

Paskutinąją dieną vyko sporto varžybos viename iš Latvijos universitetų (At University Turība). Kol mokiniai išbandė savo jėgas, mokytojai dalyvavo seminare ir apsilankė "Dzintars" muziejuje.

Nuoširdų AČIŲ tariame mokytojai **Editai Miglinienei**, kuri padeda mums tobulėti ir suteikia galimybę praplėsti akiratį. Tuo pačiu dėkojame ir mokytojai **Jurgitai Navikienei**, kuri savo gražiomis idėjomis ir nuostabiais darbais padėjo mums ruošti mugei. Tikimės dar ne kartą išvykti į tokio masto muges. :)

Reda B., I kl.

KELIONĖS Į PRANCŪZIJĄ NIEKADA NEPAMIRŠIME...

Jau ne kartą rašėme apie gimnazijoje vykdomą Comenius programos projektą „The United Colours of European Nature“ (UCEN). Žinote ir apie pirmąją vizitą į Turkiją. Šįkart mokiniai dalinasi įspūdžiais apie antrąją vizitą.

Taigi antrasis susitikimas buvo Prancūzijoje kovo 9-16d. Į šią šalį keliavo trys mokiniai ir 3 mokytojai – direktorė Grita Launikonienė, projekto koordinatorius gimnazijoje, anglų kalbos mokytojas Ramūnas Makaveckas, muzikos mokytoja Vilma Brazauskienė, antros gimnazijos klasės mokinė Rasa Valaitytė, trečios gimnazijos klasės mokinė Ieva Griškaitytė bei aštuntokas Paulius Vasiliauskas.

Prancūzijos vizito tikslas – bendros projekto dainos bei kiekvienos šalies dainos apie gamtą įrašymas (vėliau bus išleistas kompaktinis diskas). Pirmąsias dvi dienas svečiavomės Paryžiuje ir aplankėme žymiausias Prancūzijos vietas: Eifelio bokštą, Triumfo arką, Paryžiaus Dievo Motinos katedrą ir dar daugelį kitų bažnyčių, matėme Luvrą ir tiesiog grožėjomės nuostabiais pavasarėjančio Paryžiaus vaizdais.

Kita šios kelionės stotelė ir mūsų tikslas buvo **Ganges** miestas, įsikūręs Prancūzijos pietuose ir nutolęs apie 50 km. nuo Viduržemio jūros. Jame ir yra UCEN projekto partnerė mokykla.

- Kelionė į Prancūziją pagal Comenius projektą buvo pirmoji mano kelionė į užsienį. Jos niekada nepamiršiu. Patyriau daug naujų išbandymų. Šiek tiek jaudinausi dėl skrydžio. Net neįsivaizdavau, kas su manimi darysis lėktuve :). Bet nėra jau taip baisu. Skristi man labai patiko, juolab kad galvoje sukasi mintys apie profesiją, susijusią su šia sritimi. Kai nusileidome Paryžiuje, oras buvo pavasariškai šiltas. Mieste jau žydėjo gėlės ir kai kurie medžiai.

Didžiausią įspūdį man paliko gyvenimas šeimoje. Kai sutikau mergaitę, kurios šeimoje man teko gyventi, pasimečiau :). Ji visiškai nekalbėjo angliškai, tik visą laiką šypsojosi. Nebežinojau, ką daryti. Turėjau viltį, kad tėvai nors truputį mokės šią kalbą. Viltys pasiteisino, bet tėvus suprasti buvo sudėtinga – jie turi savitą akcentą ir kai kurie žodžiai skamba ne visai angliškai. Mergaitės brolis, beje, puikiai kalbėjo angliškai. Nepaisydami kalbos barjero, mes diskutavom įvairiomis temomis: pradedant nuo to, kur yra ta Lietuva, kokios šalies tradicijos ir baigiant ekonomika bei politika :). Mane labai nustebino jų geografinės žinios. Tikrai neįsivaizdavau, kad jie gali nežinoti, kur yra Lietuva. Juoką sukėlė tai, kad jie manė, jog Lietuva vis dar priklauso Rusijai...

Gyvendama šeimoje, patyriau ir kurioziškų situacijų tiek dėl kalbos, tiek dėl įpročių skirtumo. Patį pirmąjį rytą vaikai pusryčiams man pasiūlė dribsnių, bet aš atsisakiau ir paprašiau arbatos. Jie pašildė vandenį į tą dribsnių dubenėlį ir šalia padėjo arbatos pakelį. Dar pagalvojau: „Tai nejaugi jie ketina man daryti į tą indą arbatą?“... Tai tikrai ne jų arbatos gėrimo tradicijos, kadangi patys ją gėrė iš normalių puodelių.

Kita juokinga situacija nutiko per vakarienę, kai jie nemokėjo paklausti angliškai apie kepsnį. Tada pasinaudojo „Google Translate“, tačiau šis irgi išvertė visišką nesąmonę, kurios lietuviškai suprasti nebuvo galima.

Mano šeimai, o įtariu, kad ir visiems vaikams, įspūdį paliko anglų kalbos mokytojas. Pristatydamas mokyklą ir Gražiškius, mokė tarti mūsų miestelio pavadinimą - „One, two, three – Gražiškiai!“ - ir taip keletą kartų. Tiek tėvai, tiek vaikai visą vakarą juokėsi iš šio pasakymo, vis prisimindami jį kiekvienoje situacijoje. Nesupratau, ar jiems mūsų miestelio pavadinimas buvo toks juokingas, ar šios skanduotės atlikimas. :)

Prancūzai - šilti, draugiški, malonūs, nuoširdūs, svetingi ir gana sentimentalūs žmonės. Toje šeimoje pasijutau tarsi namie. Manimi labai rūpinosi, stengėsi parodyti įdomias vietas, kiekvieną vakarą kur nors nusivesdavo. Kartą atėjo vaikų močiutė ir ji mane išbučiavo taip, kaip ir savo anūkus :). Labai įsiminė jų bendravimas. Ar Lietuvoje mes, sutikę gatvėje žmogų, nusišypsosime ir pasakysime jam garsiai „Labas“ kad ir iš kitos gatvės pusės, o parduotuvėje apsiikeisime maloniais žodeliais ir palinkėsime geros dienos kasininkei? Ko gero, ne :). Tas šiltas bendravimas ir jauki atmosfera mane labai sužavėjo. Ten žmonės atsipalaidavę, nepatiria, ko gero, tiek daug streso ir gali nebijoti dėl savo ateities. Prancūzijoje vidutinis atlyginimas siekia 2000 eurų, o Lietuvoje apie 2200 litų...

Pagrindinis šio susitikimo akcentas buvo koncertas. Išmokti dainas užsienio kalbomis - tikrai nelengva užduotėlė :). Bet šiaip taip „pralaužėme“ savo liežuvius ir dainos, bent jau man, skambėjo įspūdingai. Įdomiausia buvo klausytis, kaip gražiai užsieniečiai taria mano gimtosios kalbos žodžius.

Ši kelionė buvo puiki anglų kalbos praktika. Svarbiausia nebijoti ir drąsiai kalbėti, nesvarbu, taip ar ne taip ištarsi tuos žodžius. Dėl to savo šeimai ir palikau įspūdį. Jiems atrodė, kad labai gerai kalbu angliškai. Iš tikrųjų kartais ir pati sunkiai suprasdavau, ką pasakiau, o jiems viskas buvo aišku:). Žinoma, bendravau ne tik su ta šeima, bet ir su kitais projekto dalyviais vaikais: lenkais, turkais, šiek tiek su kai kuriais prancūzų mokytojais.

Labai džiaugiuosi šia kelione. Niekas to nežinojo, tačiau aplankyti Prancūziją buvo mano slapta svajonė :). Kaip matote - svajonės pildosi.

Rasa Valaitytė

- Kai sužinojau, kad turėsiu galimybę vykti pagal UCEN projektą į Prancūziją, jaučiausi lyg devintame danguje! Tai buvo vienas iš geriausių mano gyvenimo įvykių. Pirmas skrydis lėktuvu, visa savaitė svetimoje šeimoje, bendravimas tik angliškai, nauji žmonės, kita kultūra - tai tik keletas dalykų, kurie darė šią kelionę ypatingą.

Gyvenau labai malonioje šeimoje, nejaučiau jokios įtampos, tik vienintelė problema – mergina, pas kurią gyvenau, nemokėjo angliškai, todėl truputį išsigandau, kad gali būti sudėtinga. Bet vakare į tuos pačius namus atvažiavo mergina iš Lenkijos, nes jai jos buvusi šeima nepatiko. Apsidžiaugiau, ir mes su ja labai susidraugavome. Pabendraujame ir dabar ☺.

Iš tikrųjų tą savaitę labai keistai jaučiausi, buvau atitrūkusi nuo kasdienybės, ir kai jau teko išvažiuoti, pagalvojau: „Ką? Jau?“ Laikas praskriejo labai greitai, nes kiekvieną dieną vis nauji įspūdžiai, kelionės, patirtis. Didžiausią įspūdį paliko dvi dienos Paryžiuje, nes dar gyvenime per tokį trumpą laiką nebuvau tiek pamačiusi. Žinau tik viena – važiuočiau dar, dar ir dar!

Ieva Griškaitytė

- Mūsų kelionė prasidėjo mokyklos autobusu. Juo važiovome iki Varšuvos, o į Paryžių skridome lėktuvu. Paryžius pirmiausia nustebino tuo, kad pas mus buvo kalnai sniego, o ten žydėjo sodai. Savo grožiu sužavėjo Šventosios širdies bazilika, pastatyta iš baltojo akmens ant Monmartre kalvos (kančių kalva).

Man teko gyventi draugiškoje šeimoje, kurioje auga 2 mergaitės ir 1 berniukas. Bendravimas buvo šiltas, didelio diskomforto dėl kalbos nejaučiau. Jei ko nesuprasdavome, pagelbėdavo „interneto vertėjas“.

Visą dieną būdavome užsiėmę: pristatėme savo šalį, dalyvavome įvairiose pamokose, atlikome užduotis, daug keliavome, kartu dainavome 5 kalbomis 5 šalių dainas. Vakare grįždavome į šeimas.

Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę paplaukioti Viduržemio jūra. Didelį įspūdį paliko Centrinio masyvo kalnai Pietų Prancūzijoje. Taigi, projekto metu įgijau daug naujų draugų, naujos patirties bei savarankiškumo, pamačiau įspūdingų vietų, kurios paliko neišdildomą įspūdį visam gyvenimui. Be abejo, pagerinau anglų kalbos žinias. Kelionė buvo puiki galimybė išbandyti savo jėgas, patirti naujų įspūdžių.

Paulius Vasiliauskas

Konkurse įgyta patirtis – neįkainojama

2013 m. balandžio 4–6 d. Šilutės Vydūno gimnazijoje vyko 45 - asis Lietuvos mokinių jaunųjų filologų konkursas, kuriame teko garbė dalyvauti ir man. Rašiau tiriamąjį tautosakos darbą „Laidotuvių papročiai ir paminklų užrašai“. Man padėjo mokytoja Rasa Kvirevičienė. Kai sužinojau, kad patekau į Respublikinį etapą, labai apsidžiaugiau, nes čia praleistos dienos ir įgyta patirtis – neįkainojama! Tai jau antri metai iš eilės, kai galiu patirti šį malonumą ☺.

Darbų gynimo metu teko bendrauti su Humanitarinių mokslų daktare Vita Ivanauskaite – Šeibutiene ir docente Brone Stundžiene. Būdama ten, jaučiausi lyg kitas žmogus. Viskas dvelkė kūrybiška atmosfera, intelektualūs žmonės, naujos pažintys ir suteikta galimybė atskleisti save. Pabuvus tokioje aplinkoje vieną kartą, norisi tęsti darbą ir toliau, todėl tikiuosi, kad sėkmė lydės ir kitais metais. Anot literatūrologo Regimanto Tamošaičio, tai yra pats prestižiškiausias konkursas Lietuvoje. Beje, užimtos prizinės vietos šiame konkurse prideda stojamąjį egzaminų balą. Šis faktas paskatina dar stipriau dirbti!

Laisvu laiku vykome į Rusnę, daug sužinojau apie ten vykstančius potvynius, to krašto gyvenimą. Tai pat turėjome galimybę pasivaikščioti po Šilutę.

Labai dėkoju mūsų šauniajai **mokytojai Rasai**, kad įtraukė mane į šią „košę“. Nors dirbti reikia labai daug, bet rezultatas džiugina.

Ieva Griškaitytė, III klasė

AMATŲ DIENOS

Kovo 14-15 dienomis mokytoja Vidutė Tamošaitienė ir mes, aštuonios I gimnazijos klasės mokinės, vykome į mokymų seminarų ciklo jaunimo stovyklą „Mokomės amatų“ Paežerių dvare. Čia suvažiavo įvairių mokyklų mokiniai.

Pirmąją seminaro dieną turėjome išsirinkti amatą. Galėjome rinktis iš audimo, medžio apdirbimo, karpinių, keramikos, margučių dažymo, verbų rišimo ir kulinarijos. Mes pasirinkome keramiką. Šio amato mus mokė tikras meistras. Jis pristatė savo gaminius ir parodė, kaip iš paprasto molio nužiesti kokį nors indą. Po pamokos mūsų laukė pietūs. Per juos mes galėjome labiau susipažinti su kitų mokyklų mokiniais ir pasidalinti įspūdžiais.

Po pietų patys gaminame iš molio įvairius darbus: nusižiedėme daug gražių vazų ir puodelių. Baigę savo darbąėjome stebėti kitų amatų. Mes matėme, kaip apdirbamas medis, rišamos verbos, audžiamas audinys. Vaikščiudamos sutikome buvusį Gražiškių gimnazijos istorijos mokytoją Antaną Žilinską, kuris mums pravedė mini ekskursiją po Paežerių dvaro apylinkes. Pasisėmusios įspūdžių, su gera nuotaika grįžome namo.

Antrą seminaro dieną atvykusios į Paežerių dvarą vėl galėjome pasirinkti sau patinkantį amatą. Dauguma nuėjome marginti margučius vašku. Vėliau baigėme dailinti savo keramikos darbus. Po pietų klausėmės paskaitos apie papuošalus iš tikros odos ir žavėjomės šios rūšies nuostabiais gaminiiais. Matėme net tikrą gintarą, papuoštą oda. Taip pat labai patiko segės.

Renginio pabaigoje visi mokiniai ir mokytojai buvo sukviešti į salę ir apdovanoti padėkos raštais. Nuoširdžiai dėkojame mokytojai Vidutei Tamošaitienei už galimybę pažinti ir praktiškai išmėginti įvairius amatus.

Monika Puzerytė ir Laura Murauskaitė, I klasė

„Savaitė be patyčių“

Tai savaitė, kurią mūsų gimnazija mini kiekvienais mokslo metais. Kuo šiais metais ypatinga „Savaitė be patyčių“? Pertraukų metu buvo demonstruojamos skaidrės apie patyčias, jų formas, pateikiama naudinga informacija. Visą savaitę buvo fiksuojamos mokinių šypsenos ir rodomos pertraukų metu. Apie patyčias buvo kalbama klasėse.

Man teko kalbėti su ketvirtokais. Diskutavome apie patyčias, nuoširdžiai pasikalbėjome, piešėme draugystės rankas, jas dalinome ir, žinoma, labai smagiai praleidome laiką.

Svarbiausias „Savaitės be patyčių“ žodis buvo žodis „**DRAUGYSTĖ**“, kurį paruošė gimnazijos mokiniai. Į šį žodį buvo įdėta itin daug darbo, gerų jausmų ir, žinoma, daug pastangų, kad būtų matomas rezultatas. O jis tikrai matomas – šis žodis puošia mūsų pirmąjį aukštą!

Galime tik dėkoti socialinei pedagogei Sonatai Daugirdienei, mokytojai Redai Kulikauskienei, kad kiekvienais metais „Savaitė be patyčių“ pasižymi originalumu, įtraukiama vis daugiau mokinių. Juk patyčios - labai aktuali visuomenės problema, kurią reikia spręsti visiems.

Agnė Žolynaitė, III klasė

Savanorystė - daugiau nei pagalba!

Vienas iš tarptautinių jaunimo apdovanojimų programos reikalavimų yra užsiimti savanoriška veikla. Tai paskatino mane pamąstyti, kuo galėčiau būti naudinga savo bendruomenei. Ilgai galvoti neteko. Jau seniai buvau pastebėjusi, jog pradinių klasių mokinukai labai noriai bendrauja su vyresniaisiais, tik progų tokiam pobūdžiui pasitaiko ne

per daugiausiai. Taip pat mačiau, jog po pamokų mažieji, nebežinodami, kur išlieti savo energiją, šėlsta prie mokyklos. Be to, buvo ir noras, jog Gražiškių jaunimo centras „Ateitis“ gyvuotų ir aktyvia veikla džiugintų dar ne vienerius metus. Taigi, mano pastebėjimai, mintys ir norai paskatino imtis nelengvos užduoties – suburti 1-4 klasių mokinių grupę ir kas savaitę organizuoti užsiėmimus!

Bendraujame ir augame jau antras mėnuo! Mūsų komandą sudaro net trylika mokinių, kurie noriai dalyvauja užsiėmimuose ir su nekantrumu laukia kiekvieno trečiadienio. Užsiėmimai vyksta jaunimo centro „Ateitis“ erdvėje. Ši vieta vaikams labai patinka, nes aplinka spalvota, žaisminga, yra komentarų lenta, ant kurios visuomet galima nupiešti ar užrašyti tai, ką galvoji. Kad užsiėmimuose visiems būtų gera, turime kelias taisykles. Mūsų šūkis – vienas už visus, ir visi už vieną! Kasdien tobulėjame bendraudami ir užsiiminėdami įvairiomis smagiomis veiklomis – karaokė, filmukai su aptarimais, mįslės, juoko kovos, laimės eliksyro gamyba, žaidimai, sportas ir kt. Kartais renkamės net savaitgaliais, o tuomet valgome sausainius, geriamo arbatą, žaidžiame stalo žaidimus. Vieną kartą darėme net vakarėlį, kuriame buvo du gitaristai ir daug saldainių, sausainių, limonado! O ateityje dar planuojame daryti madų šou, žygį į gamtą, taip pat tvarkyti aplinką. Gegužės pabaigoje šiuos užsiėmimus vainikuos iškilminga ceremonija, kurios metu visi mažieji veikluoliai bus iššventinti tikrus komandos „Mes norim veikti“ narius! ☺

Šie užsiėmimai reiškia man žymiai daugiau nei privaloma Tarptautinių jaunimo apdovanojimų programos dalis ir žymiai daugiau nei savanoriška veikla. Aš niekada nebūčiau pagalvojusi, jog kada nors turėsiu tiek daug nuoširdžių draugų ir visi taip norės su manimi kartu leisti savo laiką. Nors kartais būna labai sunku rasti bendrą kompromisą ir išklausti vieniems kitus (juk mūsų tiek daug), mes bendraujame, tobulėjame ir augame, kasdien vis artėdami prie pagrindinio tikslo – tapti stipria, vieninga komanda. Gera žinoti, jog iškilus sunkumams ar prireikus patarimo galiu kreiptis į savo buvusį mokytoją Saulių Ringį, kuris su malonumu padeda ir paskatina. Visiems, kurie savo galvoje turi idėjų, bet nedrįsta jų įgyvendinti, sakau: „Pradėti šią veiklą man buvo baisu, nes nežinojau, ar pasiseks, tačiau surizikavau ir dabar žinau, jog tai pats teisingusias žingsnis mano gyvenime, nuspalvinęs kasdienybę naujomis spalvomis ir suteikęs unikalios patirties.“

Greta Griškaitytė, III kl.

„Vaikų kiemas“

Kovo 22 dieną, Vilkaviškio vaikų ir jaunimo centre vyko tradicinė kasmetinė jau devintą kartą organizuojama rajoninė lietuvių liaudies kūrybos popietė „Vaikų kiemas“, kurios tikslas - skatinti jaunąją kartą domėtis savo krašto kultūra, skleisti liaudies kūrybą, ugdyti jaunuosius folkloro atlikėjus.

Šiais metais popietėje dalyvavo **pradinių klasių mokytoja Onutė**

Kvasnauskienė su savo mokiniais. Apie tai ir kalbamės su mokytoja.

- Kaip jums patiko renginys?

- Šis renginys tiek man, tiek vaikams labai patiko. Šventės metu buvo galima išgirsti liaudies dainų, legendų, padavimų, sakmių, pasakų, smulkiosios tautosakos pavyzdžių, skambėjo lietuvių liaudies muzika, sukosi šokėjai, todėl susipažinome su papročiais, pamatėme kitų pasirodymus ir jais grožėjomės.

- Kokią temą buvote pasirinkę Jūs?

- Mes pasirinkome kompoziciją „**Duonutė už auksą brangesnė**“. Kalbėjome apie duonos svarbą žmogui, pažvelgėme į mūsų senolių praeitį, jų gilią išmintį auginant duoną. Prisilietėme prie išminties, sukauptos patarlėse, mįslėse, dainose apie darbą ir duoną. Supažindinome su duonos auginimu ir valgymu susijusiais papročiais. Dainavome lietuvių liaudies dainą „Ridida“.

- Ar esate patenkinta Jūs ir Jūsų mokiniai šio renginio rezultatais?

- Esam labai patenkinti. Šiame renginyje dalyvavome pirmą kartą ir nesitikėjome, kad sulauksime tiek daug pagyrimų. Džiaugiamės, kad mūsų pasirodymas patiko.

- O kaip vaikai jautėsi prieš renginį ir po jo? Ar noriai Jums padėjo?

- Labai noriai padėjo, noriai dalyvavo ir labai stengėsi. Esu labai dėkinga tėveliams, ypač Pauliaus Ulevičiaus mamai, kuri labai daug mums padėjo, važiavo kartu su mumis, mus padrąsino, palaikė. Po renginio netrūko ir emocijų - vaikai apsiverkė. Taigi parvažiavome į namus labai patenkinti, daug sužinoję, pamatę, praturtėję naujomis idėjomis.

Pakalbinus vaikus, visi kaip vienas su šypsena veide sušuko:

LABAI PATIKO!!!

Ačiū mokytojai už nuoširdžius atsakymus. Linkime ir kitais metais tokių džiaugsmingų akimirkų!

Rūta Vaškevičiūtė, II^b klasė

„Labas, ką skaitai?“

Gražiškių gimnazijos bibliotekoje kovo 15 d. 4 klasės mokiniai ir jų mokytoja **Dalia Belevičiūtė** dalyvavo popietėje „Labas, ką skaitai?“

Popietę pradėjome gražiomis mintimis apie knygą ir jos vertę.

Mokiniai atsinešė savo skaitomą knygėlę, ją visiems pristatė, išsakė savo nuomonę, kodėl siūlytų šią knygą draugui, kodėl iš tiesų verta skaityti knygas. Noriai dalyvavo viktorinoje, susipažino su naujausiomis knygomis.

Išrinkome geriausiai skaitančius 4 klasės mokinius. Tai **Brigita, Gabija ir Justė**. Popietę užbaigėme įžymių žmonių mintimis apie knygą.

Bibliotekos vedėja Romėna Jeseliūnienė

Kai per pamokas negaudai varnų...

Mes jau ne kartą kalbinome labai gerai besimokančius mokinius, tačiau vis pamirštame vieną tylią II^b klasės mokinę **Indrę Brazaitę**. Todėl ją ir pakalbinau. Taigi, kokios jos gero mokymosi paslaptys? Ko mes dar nežinome apie ją?

- **Indre, ar ilgai ruoši namų darbus?**

- Apie 15 minučių. Žinoma, jeigu reikia parašyti rašinį, išmokyti ką nors mintinai, tenka pasėdėti ilgiau.

- **Kaip tau pavyksta gauti geriausių pažymių iš visų dalykų? Gal kažką darai, pavyzdžiui, meldiesi kokiam nors dievui, užsiimi keistais ritualais, aukoji aukas? ☺**

- Viduryje kambario užsikuriu laužiuką ir sušoku ritualinį šokį geriams pažymiams ☺ ☺. Na,

o iš tiesų tiesiog negaudau varnų per pamokas, stengiuosi įsisavinti žinias. Todėl ir pažymiai geri.

- **Kokia pamoka pati mėgstamiausia?**

- Vienos išskirti negaliu, nes labai patinka tiek biologija, tiek chemija.

- **Kokių pomėgių turi?**

- Mėgstu skaityti fantastines knygas. Dabar skaitymą esu šiek tiek apleidusi, nes neturiu tiek laisvo laiko, kiek norėčiau. Įskaitos, kontroliniai, papildoma veikla atima daug jėgų. Na, o didžiausias mano pomėgis – krepšinis. Vasarą krepšinio kamuolys geriausias mano draugas, su kuriuo praleidžiu didžiąją dalį laisvalaikio. ☺

- **Kaip apibūdintum save?**

- Sunkus klausimas. Save apibūdinti nėra lengva, nes tai geriau padaro kiti. ☺ Vieni žmonės mane pažįsta kaip ramią, tylią, išsišokti nemėgstančią merginą, o kiti kaip linksmą ir neieškančią žodžio kišenę. Taip pat siekiu savo užsibrėžtų tikslų, stengiuosi kuo daugiau pasisemti iš gyvenimo.

- **Kas tave gyvenime erzina ir kas žavi?**

- Labiausiai mane erzina perdėtas žmonių pasitikėjimas savimi, blogas oras, neteisybė bei apkaltos, o patinka protingi žmonės su humoro jausmu, vasara ir mano katytė Kysė. :D

Taigi, paslaptis atskleista! Visi, norintys gauti gerus pažymius, turėtų susikurti laužą ir šokti ritualinį šokį. Tačiau nepatarčiau to daryti namie - gali kilti gaisras. ☺ ☺

Ačiū Indrei už atsakymus, tikiuosi, jog dauguma paseksite jos pavyzdžiu ir per pamokas nemiegosite!

Meda Adomavičiūtė, II^b klasė

DŽIAUGIAMĖS LAIMĖJIMAIS...

-IV klasės mokinys **Andrius Mickevičius** tradiciniame Galiūnų konkurse laimėjo **I-ąją vietą!**

- 8 klasės mokinys **Rimantas Valaitis** rajono mokyklų 8 klasių mokinių fizikos olimpiadoje laimėjo **III - ąją vietą!**

- Gražiškių gimnazijos komanda rajono mokyklų mokinių lengvosios atletikos **kroso** pirmenybėse tarp vidurinių mokyklų ir gimnazijų iškovojo taip pat **III – ąją vietą!**

-Gražiškių gimnazijos komanda rajono mokyklų mokinių virvės traukimo varžybose iškovojo **II – ąją vietą!**

Linkime visiems sėkmingos mokslo metų pabaigos, gero poilsio vasaros atostogų metu, daug išpūdžių, malonių akimirų...

„Langas“ uždaro iki kitų mokslo metų... ☺ ☺ ☺

Laikraštį kūrė: Ieva G., Greta G., Agnė Ž., Indrė B., Meda A., Rūta V., Rasa V., Reda B., Monika P., Laura M., mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė B.